

The Case of the Missing Torah

Understanding the Holiday of Shavuot

Rabbi Efrem Goldberg

Holidays and More!

Holidays

Yom Yerushalayim

As Israel celebrates *Yom Yerushalayim*--Jerusalem Day--on June 2, it will mark 33 years since the reunification of Jerusalem. Bluma Zuckerbrot-Finkelstein details the issues surrounding Jerusalem's future status.

Shavuot

Just in time for Shavuot, Alan M. Dershowitz talks to **Jewish Family & Life!** about his new book *The Genesis of Justice: Ten Stories of Biblical Injustice that Led to the Ten Commandments and Modern Law*.

Shavuot is coming. Now is the time to get creative with making those dairy meals, planning an all-night study sessions and arranging the flower decorations. Elizabeth Applebaum offers ten great suggestions to make your Shavuot special.

Dairy Delicacies for Shavuot: Shavuot Cake; Homemade Cottage Cheese; Farmer's Cheese and Yogurt Cheese; Broccoli, Cauliflower, Mushroom and Noodle Casserole with White Wine; Dreamy, Creamy Cheese Blintzes; Spinach Soufflé with Cheese; Lemony Luscious Cheese Pie; and Kids' Favorite Cheese Tarts

Shavuot for Children and Adolescents: A Pajama Party with Ice Cream

Shavuot has been a well-kept secret among the Jewish holidays.

[Print this article] [Send this article]

It's Easy Being Green: New ways to use Flora and Fauna, Plus More Great Ideas for Shavuot

by Elizabeth Applebaum

Anybody can be the big cheese on Shavuot--you just have to be a little creative. Dairy foods are traditional on the holiday, with cheesecake topping the list of everyone's favorite Shavuot dessert. If you want to win friends and impress your neighbors, try hosting a top-your-own cheesecake party, with jam and fresh fruit and whipped cream and nuts and chocolate and butterscotch sauce and ice cream all in little bowls for each guest to help him or herself. If it sounds like fun, that's because this holiday, while extremely important (Shavuot marks the time God gave the law to the Jewish people), also is quite unusual for a number of reasons. It means lots of dairy foods (that's right--a Jewish holiday without chicken!), staying up all night and even a touch of mystery, like perhaps the opening of the entire world (see number three below). This year, Shavuot begins Thursday evening, June 8. Here are some ways to help you prepare for, and celebrate, the holiday.

1. Read All About It

While most people are more than familiar with those famous two tablets, in fact these comprise just ten of the *mitzvot* (commandments) God gave the Jewish people. This Shavuot, why not take a look at all 613 and try observing just one more? It doesn't have to be the most difficult; you may even find one that you enjoy, or are amazed by, or want to research further. Consider the following *mitzvot*

- a) A Jew may not curse a judge, ruler or another Jew.
- b) A Jew may not break his or her word.

Beth El Temple Center
2 Concord Ave., Belmont MA 02178
617-484-6668
Fax 617-484-6020

Shavuot

Shavuot ["Weeks"] occurs seven weeks after Pesah. Shavuot is one of the major festivals of Judaism, a "Yom Tov." In contrast to Pesah, the most widely celebrated Jewish Holiday among American Jews, the celebration of Shavuot is comparatively muted. Perhaps this is due to the fact that Shavuot lacks a unique home celebration, like the Pesah seder. We at Beth El encourage you not to forget this Holiday.

Shavuot started out as an agricultural holiday. In the days of the Temple, the one in Jerusalem destroyed in the year 70, pilgrims would bring elaborately decorated baskets of their "first fruits" to the Temple.

If this were all there was to Shavuot, then it would be easy to see why Shavuot loses the Festival popularity contest. Few of us are involved in the production of agricultural products. (Other than grass lawns.) And there is no Temple.

This is not a new problem. After Nebachanezzer and his happy Babyloneans conquered Judea, destroyed the First Temple, and exiled the Jewish community to Babylonia, Jews found themselves in a situation that robbed Shavuot of its agricultural significance.

Judaism has stayed vital by reinterpreting its symbols when the old meanings lost their punch. Many of the world's religions have fallen by the wayside of history; to survive a religion must evolve to be relevant and compelling to the people of the current day.

And so was the case with Shavuot: it was invested with additional meaning to make up for its stale agricultural significance. It became the anniversary of the day the Torah was revealed to the Jewish people at Sinai.

In the 16th century, the Kabbalists [Jewish Mystics] introduced a new innovative practice to put more kick in Shavuot: the Tikkun Leil Shavuot. The Tikkun Leil Shavuot is an all-night group Torah study session. According to legend, the Israelites at Sinai all fell asleep, and Moses had to wake them up to receive the precious Torah in the morning. To show how much we love the Torah, we stay up all night in contrast. Many Reform congregations run a Tikkun; often they do not last all night, however.

In 1847, the Reform movement added its own enhancement to Shavuot, the Confirmation ceremony. This ceremony celebrates the completion of a typically two or three year program in Jewish education by youth typically 15 or 16 years old. The Confirmation ceremony is held either during the Shavuot evening service, or after or before it, and certainly before the Tikkun, if there is one. The idea of "Confirmation" was borrowed from the Christians. Today Confirmation serves as an important inducement to Jewish youth to stay involved in Jewish education after their Bar or Bat Mitzvah at age 13. Rabbi Kraus and Education Director Koritsky have created a wonderful

<http://www.shabbath.org/1601144444/CONG/1144444444/SHAVUOT.HTML>

01/01/00

23 VA'YIKRA ויקרא

15 You shall count for yourselves — from the morrow of the rest day, from the day when you bring the Omer of the waving — seven weeks, they shall be complete. 16 Until the morrow of the seventh week you shall count, fifty days*; and you shall offer a new meal-offering to HASHEM. 17 From your dwelling places you shall bring bread that shall be waved, two loaves made of two tenth-ephah, they shall be fine flour, they shall be baked leavened; first-offerings to HASHEM. 18 With the bread you shall offer seven unblemished lambs in their first year, one young bull, and two rams; they shall be a burnt-offering to HASHEM, with their meal-offering and their libations — a fire-offering, a satisfying aroma

וספרתם

לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את-עמר התנופה שבע שבתות תמימת תהינה: עד ממחרת השבת השביעת תספרו חמשים יום והקרבתם מנחה חדשה ליהוה: ממושבתים תביאו | לחם תנופה שנים שני עשרנים סלת תהינה חמץ תאפינה בכורים ליהוה: והקרבתם על-הלחם שבעת כבשים תמימים בני שנה ופר בן-בקר אחד ואילים שנים יהיו עלה ליהוה ומנחתם ונסכייהם אשה ריח-ניחוח ליהוה: ועשיתם שעיר-עזים אחד לחטאת ושני כבשים בני שנה לזבח שלמים: והניף הכהן | אתם על לחם הבכרים תנופה לפני יהוה על-שני כבשים קדש יהיו ליהוה לכהן: וקראתם בעצם | היום הזה מקרא-קדש יהיה לכם כל-מלאכת עבודה לא תעשו חקת עולם בכל-מושבתים לדתיתכם: ובקצירכם את-קציר ארצכם לא תכלה פאת שדה בקצרה ולקט קצירה לא תלקט לעני ולגר תעזוב אתם אני יהוה אלהיכם:

to HASHEM. 19 You shall make one he-goat as a sin-offering, and two lambs in their first year as feast peace-offerings. 20 The Kohen shall wave them upon the first-offering breads as a wave-service before HASHEM — upon the two sheep — they shall be holy, for HASHEM and for the Kohen. 21 You shall convoke on this very day — there shall a holy convocation for yourselves — you shall do no laborious work; it is an eternal decree in your dwelling places for your generations.

22 When you reap the harvest of your land, you shall not remove completely the corners of your field as you reap and you shall not gather the gleanings of your harvest; for the poor and the proselyte shall you leave them; I am HASHEM, your God.

28 BAMIDBAR באמדר

26 On the day of the first-fruits, when you offer a new meal-offering to HASHEM on your Festival of Weeks, it shall be a holy convocation to you; you shall not do any laborious work. 27 You shall offer a burnt-offering for a satisfying aroma to HASHEM: two young bulls, one ram, seven lambs within their first year. 28 And their meal-offering: fine flour mixed with oil — three tenth-ephah for each bull; two tenth-ephah for the one ram; 29 one tenth-ephah for each lamb of the seven lambs. 30 One male of the goats to atone for you. 31 Aside from the continual burnt-offering and its meal-offering shall you offer [them] — unblemished shall they be for you — and their libations.

וביום הבכורים בהקריבכם מנחה חדשה ליהוה בשבעתים מקרא-קדש יהיה לכם כל-מלאכת עבודה לא תעשו: והקרבתם עולה לריח ניחוח ליהוה פרים בני-בקר שנים איל אחד שבעה כבשים בני שנה: ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר האחד שני עשרנים לאיל האחד: עשרון עשרון לכבש האחד לשבעת הכבשים: שעיר עזים אחד לכפר עליכם: מלבד עלת התמיד ומנחתו תעשו תמימים יהיו לכם ונסכייהם:

3 UNKELUS אונקלוס

כי וביוםא דבכוריא בקרוביכון מנחתא חדתא קדם יי בעצרתיתכון מערע קדיש יהי לכון כל עבדת פלחן לא תעבדון: כיוותקרבון עלתא לאתקבלא ברענא קדם יי תורין בני תורי תרין ודבר חד שבועא אמרין בני שנא: ומנחתהון סלתא דפילא במשח תלתא עשרונן לתורא חד תרין עשרונין לדכרא חד: כט עשרונא עשרונא לאמרא חד לשבעא אמרין: לצפיר בר עזין חד לכפרא עליכון: לא בר מעלת תדירא ומנחתה תעבדון שלמין יהון לכון ונסכיהון:

4 Rosh Hashana (16a) ר"ה (16)

Mishnah בפסח על — At four junctures during the year the world is judged: על פסח — on Pesach for the grain, על פירות האילן — on Shavuot for the fruit of the tree, על ר"ה — on Rosh Hashanah all who come to the world [i.e. all men] pass before Him like bnei maron,^[1] — as it is stated: Who fashions their hearts together, Who understands all their deeds,^[2] — and on the Festival [of Succos] they are judged for the water.^[3]

Rambam (5) כתב רמב"ם (פרק ה') ואוספיו

א ביום חמשים מספירת העומר. הוא חג השבועות. והוא יום עצרת. וביום זה מקריבין מוסף כמו מוסף ראש חדש שני פרים ואיל ושבעה כבשים כולם עולות ושעיר חטאת. ואלו הן הקרבנות האמורות בחומש הפקודים והן מוסף היום : ועוד מביאין יתר על המוסף ביום הזה מנחה חדשה שתי הלחם ומקריבין עם הלחם פר ושני אילים ושבעה כבשים הכל עולות ושעיר חטאת ושעיר חטאת ושני כבשים זבח שלמים ואלו הן הקרבנות האמורות בחומש ויקרא : נמצא הקרב ביום זה יתר על שני התמידין שלשה פרים ושלשה אילים וארבעה עשר כבשים, הכל עשרים בהמה עולות, ושני שעירים חטאת נאכלים. ושני כבשים שלמים נאכלים :

(לו) עצרת היא. עצרתי אתכם לפני⁸⁵ כשר שזימן את בניו לסעודה לכך זכך ימים. כיון שהגיע זמנן ליפטר, אמר בבקשה⁸⁶ מכם עכבו עמי עוד יום אחד שקשה⁸⁷ עלי פרידתכם, לשון רש"י. ודברי אגדה הם בויקרא רבה⁸⁸. ועל דרך האמת * כי שבת ימים עסה ה' את השמים ואת הארץ⁸⁹, ויום השביעי הוא שבת ואין לו בן זוג, וכנסת ישראל היא בת זוגו *, שנאמר ואת הארץ. והנה היא שמיני⁹⁰ עצרת היא. כי שם נעצר הכל *, וצוה בהג המצות שבעה ימים בקדושה לפניהם ולאחריהם כי כולם קדושים * ובתוס' ה', ומנה ממנו תשעה וארבעים יום שבעה שבועות⁹¹ כימי עולם *, וקדש יום שמיני כשמיני של חג, והימים הספורים בינתיים בחולו⁹² של מועד בין הראשון והשמיני בהג, והוא יום מתן תורה שהראם בו את אשו הגדולה ודבריו שבעו מתוך האש⁹³. ולכך יקראו רז"ל⁹⁴ בכל מקום חג השבועות עצרת, כי הוא ביום⁹⁵ שמיני של חג שקראו הכתוב כן *, וזהו כאמרם⁹⁶ שמיני רגל בפני עצמו הוא לענין פז"ר קש"ב *, ותשלומין דראשון הוא *, כי הוא⁹⁷ אצילות הראשונים ואינו⁹⁸ כאחדות⁹⁹ שלהם ולכך יזכיר בפרשת כל הבכור בשלש רגלים חג המצות וחג השבועות וחג הסוכות שבעת ימים¹, ולא יזכיר השמיני, כי שם * אמר יראה כל זכורך וגר, והנה זה מבואר :

Ramban (6) כתב רמב"ן (ויקרא ט)

Kiddush (3)

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, אשר בחר בנו מכל עם, ורוממנו מכל לשון, וקדשנו במצותיו. ונתת לנו יהוה אלהינו באהבה [שבתות למנוחה] ומועדים לשמחה חגים וזמנים לששון, את יום [השבת הזה ואת יום]

Shemini Atzeres/Simchas Torah	Shavuot	Pesach
השמיני חג העצרת	חג השבועות הזה,	חג המצות הזה,
הזה, זמן שמחתנו	זמן מתן תורתנו	זמן חרותנו
[באהבה] מקרא קדש, זכר ליציאת מצרים. פי בנו בחרת ואותנו קדשת מכל העמים, [ושבת] ומועדי קדשה [באהבה וברצון] בשמחה ובששון הנחלתנו. ברוך אתה יהוה, מקדש [השבת ו] ישראל והזמנים.		

(All present respond— Amen.)
Blessed are you, HASHEM, our God, King of the universe, Who creates the fruit of the vine. (All present respond— Amen.)

Blessed are you, HASHEM, our God, King of the universe, Who has chosen us from every people, exalted us above every tongue, and sanctified us with His commandments. And You gave us, HASHEM, our God, with love [Sabbaths for rest], appointed festivals for gladness, festivals and times for joy, [this day of Sabbath and]

Pesach	Shavuot	Shemini Atzeres/Simchas Torah
this day of the Festival of Matzos, the time of our freedom	this day of the Festival of Shavuot, the time of the giving of our Torah	the eighth day, this Festival of Assembly, the time of our gladness

[with love] a holy convocation, a memorial of the Exodus from Egypt. For You have chosen us and You have sanctified us above all the peoples, [and the Sabbath] and Your holy Festivals [in love and in favor] in gladness and in joy have You granted us as a heritage. Blessed are You, HASHEM, Who sanctifies [the Sabbath and] Israel and the festive seasons.

OHR (8) אור החיים
 HA'CHAIM (ויקרא כו)

טו וספרתם לכם יגו' אומרו לכם, ללד שינו ה' לנסור שבע שבתות, ואמרו ז"ל (ויחך ס"ג ז"ל) כי ללד שהיו בטומאת מלרס וז"ל ה' להודיע לאומה זו, דן זה כמשפט נדה שדינה לנסור ו' נקרא, ולזה שיספרו שבעה שבתות, ולו יהיו מוכשרים להכריחם כלה לחופה, והגם כי סס שבע ימים וכן שבעה שבתות ללד הפעם העומאה, וגם היוםם נכנלות ישראל שיער המדים דפוס כי כן משפטם, ועין מה שפירשתי נפסוק (שמו"ט י"ט ב) נחודש השלישי לללל וגו' והוא מאמר הכתוב כן וספרתם לכם, פירוש סיכס פפירה זו היא לסיכסם לטהרםם שולם זה סיכס היה ה' נסן להם החופה:

R' BACHYA (9) רבינו בח"י (ויקרא כו)

ומה שבאה פרשה זו סתומה יותר משאר פרשיות המועדים, הענין הוא מה שידוע בעניני תורתנו הקדושה אותן⁹⁹ שהן מפנות הדת ומעקריה, כי כל מה שהענין יותר נעלם ויותר פנימי הוא יותר סתום ובא הלשון בו בדרך קצרה ובמלות מועטות, כענין המצוה שבתפלין שהזכיר בו הכתוב: והיה לאות על ידכה ולטוטפות בין עיניך, ולולא הקבלה לא היינו עומדין על עיקר מצוה זו מה היא, גם לא מנין הפרשיות כמה הן, גם לא היינו משיגים ממשמעות הכתובים המקומות שבגוף המיוחדים להם שבהם ראוי להניחן, וכן מצות ציצית שאמרו ז"ל²: שהיא שקולה כנגד כל המצות שבתורה, לא היינו יודעים משפטה בשמונה חוטין וחמשה קשרים לולא קבלת רז"ל, כי לשון הכתובים בזה סתום מאד, גם בכאן באחד לחדש שהוא תחלת חשבון העשרה הנשלם ביום הכפורים יש בו מן הסוד וההעלמה שראוי הכתוב לסתום ולחתום כדרך שאר עניני התורה הסתומים, וסתימתן כפי רוב העלמתן. וזהו הענין שאין זכרון עולם הנשמות מפורש בתורה אלא ברמזים, וסתימתן לרוב העלמתן, כי התורה להמון ישראל נתנה³, לא ליחידים שבהם בלבד, וענין העולם ההוא אין כל היחידים משיגין אותו איך הוא, אף כי המון העם, כי כשם שאין הדג המתגדל במים יודע ומשיג יסוד האש לפי שהוא הפכו, כן העולם ההוא השכלי בהפך מן העולם הזה הגשמי, ואין בעל החומר יכול להשיגו בעוד שהוא בחומר.

ABARBANEL (10) אברבנאל

לכבוד בחג השבועות כך יהיה תכליתו גם כן בעבודתו בעניבת הפיאה הלקט לעניים גם כיון בזה שלא יאמר אדם שכיון שהוא בא מן הסדה לחם ובכורים לא יניח מכנו עוד פאה ישיבה לכן ההירור במקום הזה עליו והתורה בזה השאלה העשרים, ואמנם למה לא אמר בחג השבועות שבתן ולא עצרת סבתו כבוארת כמה שביארתי כי לפי שהיה חג השבועות יום אחד לבד לא היה ראוי לומר בו עצרת כי הוא שם נאמר על היום השביעי מהחג אם לישיבה בירושלם ואם להיות נעצר בו גם כן איסור החמין והג המצות כשאר ימי החג, ואמנם שבתן לא נאמר כי אם בימים שנהו בהם היהודים מנותת הלב והשקט טרדתו, ומחשבותיו כמו שהוא בחג הסוכות מפני שכבר אספו כל תבואותיהם, אבל בחג השבועות שהיה לבם טרוד על תבואותיהם שהם עדין בשדה לא אמר בו שבתן כמו שאמרו בחג הסוכות כי לזאת הסבה גם כן לא נאמר בחג הפסח כמו שביארתי, ולהיות חג השבועות מחובר בעומר לכן לא בא עליו דבור בפני עצמו ונסמך לדבור שנאמר בעומר להדבקם יחד ובוזה היתרו השאלות הכ"א והכ"ב והכ"ג:

זמן מתן תורתנו אבל לא בצורה החג לזכרון זה כי אם להיותו תחלת קציר החטים, וכן נאמר בסדר משפטים וחג הקציר בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה וחג האסיף בצאת השנה באספך את מעשיך מן השדה ובסדר כי תשא אמר חג השבועות תעשה לך בכורי קציר חטים וחג האסיף תקיפת השנה, ובסדר פנחס נאמר וביום הבכורים בהקריבכם מנחה חדשה לחי בשבועותיכם, ובסדר ראה אנכי נאמר שבעה שבועות תספר לך מהחל חרמש בקמה תחל לספיר שבעה שבועות ועשית חג שבועות, הנך רואה שלא נקרא זה החג אלא על שם השבועות ולא נצטייה כי אם מפני הבכורים לא לזכרון מתן תורה וז"ל נאמר בחג השבועות בעצם היום הזה כי מפני עצמו של איתו יום להיותו בכורי קציר חטים נצטוה לא מפני מה שהיה ממתן תורה ומפני זה זכר בחג השבועות אשר יקריבו את שתי הלחם, כי ענין האישים שנזכר בכל אחד מהמועדים כבר ביארתי שלא נאמר אלא על התמידין שכבר צוה יתברך על מה שעבר והותרו כמה שפירשתי בזה ג' שאלות י"ד י"ח י"ט וז"ל ויהיה זה החג מורה על התחלת קציר חטים כמו שביארתי לכן צותה תורה מיד על תכליתו באמרו ובקצרכם את קציר ארבעכם, הוצה לומר כשם שיהיה התחלת הקציר

MAHARAL (11) מהר"ל
(גאון. קה"ק. ס' כ"ט)

. אמנם מה ששואלים
בני אדם כי אם הג השבועות הוא בשביל שנתן
לנו התורה. למה כתב (במדבר כ"ח) וביום הבכורים
בהקריבכם מנחה ולא כתב ביום מתן תורה מאחר
שעיקר היום טוב הוא בשביל התורה. כמו שאנו
אומרים זמן מתן תורתנו. אין זה שאלה כלל כי
השם יתברך נתן למועדים זמן אשר הם שמחת
ישראל אשר זכו אל הטוב כמו שאמר בחג המצות
שבו יצאו ישראל מבית עבדים וסוכות כי בסוכות
הושבתי אתכם וביום הכפורים כי ביום הזה יכפר
עליכם. ובחג השבועות התורה שנתנה בו נתנה
מהשם יתברך והיא לעול על ישראל והרי אומות
העולם לא היו רוצים לקבל התורה ואף כי אנו
אומרים זמן מתן תורתנו היינו משום שקבלנו
התורה בעצמנו ואמרנו נעשה ונשמע אבל מכל
מקום השם יתברך הנותן התורה היה כופה ההר
עליהם שיקבלו התורה בעל כרחם מפני שהיא
עול עליהם ואיך יכתוב בתורה זמן מתן תורה
שנתן השם יתברך בגורתו על האדם. ומוה הטעם
לא נכתב גם כן בראש השנה הטעם שהוא יום
הדין מפני כי הדין מצד עצמו אינו מקובל ואינו
נוח לאדם ולכך לא תלה המועד בזה רק נכתב
זכרון תרועה והזכירה שנוכר על ידי תרועה לפני
הקדוש ברוך הוא הוא לטובה. וכן הוא הזכירה
בכל מקום. ותלה שלש מועדים הפסח בחדש
האביב ושבועות חג הקציר וסוכות חג האסיף.
ועוד יתבאר ענין אלו שלשה זמנים אל המועדים
השלשה. והתבאר לך מה שלא קבע זמן הג
השבועות שבו נתנה תורה לישראל:

AKEIDAS YITZHAK (12) עקיבא יצחק

והנה על קדושת היום הגדול והקדוש אשר בו נתנה זאת התורה בסוף ימי הספורט
כאשר אמרנו אשר וקראתם בעלמ היום הזה מקרא קודש יסיה לכם כל מלאכת עבודה
לא תעשו חקת וגו'. למה שהיום הזה נעלמו שכלם מספרם ובו הקריבו שתי הלחם יסיה
להם מקרא קדש כי בו ירד להם לחם קדש מן השמים אשר יאכל אותו האדם ומי לעול
וכו' יום הששי בסיון שטעו אמרו רז"ל (שבת פ"ח.) ויהי ערב ויהי בקר יום הששי תנא
התנה הקב"ה עם מעשה שמים וארץ שאם ישראל יקבלו את התורה מועב. ואם לאו וכו'.
[הנה יש בכאן שאלה חזקה והיא כי למה לא פירשה התורה כי היום הזה שיהא חג השבועות
זכר ונעשה לזכר מחן התורה האלהית וקבלתה כמו שחייב ממנה שיהא חג השבועות
בידו ממנהגו ומנהג אבותיו בחקוני הפלותו וקריאת פרשיותיו על הדרך שפירשה בחג
המטות ובחג הסוכות וגם ביום הדין וי"ה. אלא שיש לי להשיב בזה שתי חשיבות. **האחד**
כי אין שום מבוא לתורה לזוה על זה הענין כי אם אחר קבלתה כמו שכתבו הראשונים
ז"ל שאין שום טעם ביהא מליאות השם מילה לפי שאין מילה מבלי שיקדם מליאות
מילה כי על כן לא מנחה בעל סוכות גדולות ז"ל בכלל המטות כמו שכתב הרמב"ן
ז"ל בספר המטות של וכן ח"ך תורה החורה שחגו יום קבלתה והחלתה מליאות
אם אין לנו חייבין לשמוע בקולה אם לא בהיות זה מקובל אלנו לאמת חלה.
השני לפי בזכרון התורה וקבלתה אינו לזמן מיוחד כשאר ענייני המועדים הנזכרים רק מליאות
בכל יום ובכל עת ובכל פעה דכתיב (יהושע א') לא ימוש ספר התורה הזה מפך והגית
בו יומם ולילה ובכל יום ויום אנו מלווין שיהיו חדשים וחייבין בעינינו כיום שנחנו בו
דכתיב (דברים כ"ו) היום הזה ה' אלהיך מלך וגו'. כדליתא במדרש (תנחומא פ') כי
תנה) ולזה נחה התורה ביום הבכורים ולענין מחן תורה סמכה על הפרסום הנכתב מפורש
בפירשת בחדש הג' (במות י"ט) אשר הוא פרסום נפלא שאי אפשר להעלים. ושני הטעמים
נכונים בעיני והנה מה שיפליג במעלת זה היום לפי הנפלאות הנראות ביום ההוא הנראה
מהקלות והלפידים והדברות הנראות אשר דבר עמו מן השמים עם הדברים הגלויים אליהם
בכר כהנוסם במקומם שער מיד ושטר מיה ודי עתה למה שכיווננו אליו להיות זה הפרק אחד
מזה הספר שיפרסם אמתת הנבואה ותורה מן השמים:

AKEIDAS YITZHAK

(The Torah does not link Shavuot to the giving of Torah) because there is no appointed time to remember the Torah and its acceptance as for the events commemorated by the other Feasts. The Torah and its study are a permanent obligation, every day and at all times, as it is stated: "This book of the Torah shall not depart out of your mouth, but you shall meditate therein day and night" (Jos. 1:8). The Torah must always be new and beloved to us as on the day it was given to us, as it is stated: "This day the Lord your God commands you to do these statutes and judgements, and you shall keep and do them" (Deut. 26:16).

(13) והקרבנות מנחה חדשה לה'. סימן ליום מתן תורה
 כי התורה צריכה להיות חדשה אצל האדם בכל יום
 כאילו היום קבלה מהר סיני. ומה שלא נזכר בתורה בפירוש
 כי יום זה מתן תורה, וכן לא נזכר בתורה בפירוש כי ראש
 השנה הוא יום דין, וטעם שניהם אחד הוא כמו שכתבתי
 בחיבורי עוללות אפרים, שעל מתן תורה לא רצה ה' להגביל
 יום ידוע לפי שצריך האדם שיהיה דומה לו בכל יום ויום מכל
 ימות השנה כאילו באותו יום קבלה מהר סיני, כי באמת אמרו
 רז"ל (עיוונן נד:) שהתורה נמשלה לרד זה שכל זמן שהחינוק
 ממשמש בה הוא מוצא בה טעם חדש כך התורה כל ההוגה
 בה מוצא בכל יום טעם חדש, על כן דין הוא שיהיה דומה
 אליו בכל יום כאילו היום קבלה מהר סיני ואם כן כל יום הוא
 מתן תורה אצל ההוגים בה על כן אין דאוי להגביל יום ידוע
 לנתינתה, ועל כן אמרו רז"ל (ספרי ואחתי וו) שיהיו דברי תורה
 חדשים עליך ולא כדבר הישן שלבו של אדם קץ בו שהרי
 באמת אתה מוצא בה דבר חידוש בכל יום ויום, ועל כן אין
 יום נתינתה מבוואר בתורה יותר ממה שנרמז בהבאת מנחה
 חדשה, להורות שהתורה מנחה חדשה בכל יום ויום:

(13) ב' יקר
 (ויקר)

KLI YAKAR

And you shall offer a new meal-offering — God did not appoint a specific day to mark the giving of the Torah, because we must consider every day as re-enacting the revelation on Mt. Sinai... Indeed, those who study the Torah receive it every day. Hence our Sages declared that the words of the Torah should ever be seen as new, and not as outdated and tiresome lessons. The Torah, in fact, yields novel lessons daily.

Accordingly, the Torah does not refer to Shavuot as the day of the giving of the Torah; it merely alludes to it in the new meal-offering of that day, to intimate that the Torah is daily a new offering. Moreover, the leaven contained in the loaves offering symbolizes man's evil instinct — in Rabbinical literature called "the leaven in the dough" to indicate that where Torah prevails, the evil instinct is powerless...

ודיו בשתי הלחם החמץ אשר היצר הרע נמשל בו, כי בלשון רז"ל (בכנות יז) הוא נקרא שאור שבעיסה לפי שבמקום שהתורה מצויה שם אין היצר הרע יכול להזיק, כאמרם ז"ל (קדושין ל:) אמר הקב"ה בראתי היצר הרע בראתי לו תבלין דהיינו התורה, ואלמלא היצר הרע לא היה הקב"ה מוריד התורה מן העליונים אל התחתונים, כי בטענה זו נצח משה רבינו את המלאכים כשאמרו לפני הקב"ה חמדה גנוזה יש לך כו' ואתה רוצה ליתנה לבשר דם, והשיב להם משה כלום יש יצר הרע ביניכם כו' (שבת פח: טז) ורצה לומר שהיה צורך ליתן התורה אל התחתונים כדי ליתן להם תבלין על היצר הרע

הכרוך בהם למלא חסרונם, לכך נאמר חמץ תאפינה:

וזה הטעם גם כן העלם יום דין של ראש השנה, כדי שלא ילך אדם בשרירות לבו ויסגל עונות כל ימות השנה ויחשוב לתקן מעשיו בהיותו קרוב ליום ה' אשר בו יושב על כסא דין, אלא ידמה בנפשו כאילו בכל יום ויום ה' יושב על כסאו למשפט ומתבקר פנקסו ועל ידי זה יהיה כל יום ויום כהשוכה, וכן איכא למאן דאמר אדם נידון בכל יום (ריה טו) שנאמר (איוב ז יח) ותפקדנו לבקרים ולרגעים תבחננו. ובחיבורי הנזכר הארתי בשני טעמים אלו כי נכונים למוצאי דעת:

(14) ARUCH HA'SHULCHAN
 (ע"פ רמב"ם)

ב' אע"פ שהתורה לא זכרה ענין מתן התורה בשבועות לפי שהתורה כשנתנה ניתנה לעד ולעולמי עולמים ואין שייך לקבוע יום מיוחד כשיביל זה בבבל המועדים שרק ביום זה היה ענין המיוחד לזה כמו יצ"ט בפסח וסוכת ענני כבוד בסוכות שהיתה לזמן קבוע בהליכתם במדבר אבל התורה היא לעד ולעולמי עולמים ולכן תלתה התורה ההג הוה בהקדמן של שתי הלחם שהיתה רק ביום זה ט"ט בתפלה אנו אומרים וזמן מתן תורתנו ספני שבאותו היום שחל אצלנו שבועות דהיינו ששה בסיון ניתנה תורה לישראל כדתניא בשבת (פ"ו:) תנו רבנן בששה בחדש ניתנה תורה לישראל ר' יוסי אומר בשבעה בו והלכה כחכמים ואע"ג דפסח שיצאו ישראל מצרים היה ביום ה' והתורה ניתנה בשבת אם כן לפי חשבון שלנו דאייר לעולם חסד וניסן מלא והיה ר"ח סיון ביום ראשון ואם כן ניתנה התורה בו' בסיון ד"ל דבעת שקבעו ע"פ הראייה היה יכול להיות גם אייר מלא והיה ר"ח סיון ביום שני (ע"פ מ"ג ומה שקשה המג"א מהא דקו"ל ניו"ד ט"י ק"ז בפולטת ט"ו ו' עונת וזהו אלינא דר' יוסי

(15) R' DOVID Tzvi HOFFMAN

No symbolic ritual was instituted for Shavuot to mark the Sinaitic Revelation, seeing that it cannot be translated into the tangible language of symbol. The Children of Israel had been commanded to take heed, that you saw no likeness on the day that the Lord spoke unto you at Horev from the midst of the fire (Deut. 4:15), so as not to become involved in idol worship. They were simply bidden to commemorate the historic experience. They would celebrate on the day of the giving of the Torah the conclusion of the harvest as well, to give thanks to the Lord on bringing their first fruits to the Sanctuary and acknowledge that He is the Lord of all, to Whom it was meet to pay homage and Whose commandments they were to obey. By this they would reenact the promise they made on Sinai, "we shall do and hearken" (Ex. 24:7).